

ven svækket. Blandt disse Vidnesbyrd findes ogsaa en Udtalelse fra hans Sognepræst Pastor Krøyer i Ugilt, som giver Poulsen det Studsmaal, at han kender ham som en sandhedskærlig, kristelig Mand, der „visstnok ikke vil fortælle noget Usandsfærdigt for Fordøls Skyld“.

Størstedelen af disse Vidner ere ikke blevne afhørte ved de Thingsvidner, der forinden Krigsrettens Afholdelse, først i Mai og først i Juni f. N. optoges ved Venneberg og Børglum Jurisdiktioner, og have saaledes ingen Indflydelse kunnet faae paa den krigsretslige Afgjørelse, naagtet det ikke synes at kunne have voldt nogen særdeles Vanfærlighed, at faae dem tidnok opspurgte, idet Krigsretsdommen først affagdes den 15de Jult næstefter.

Det forekommer fremdeles Udvalget, der selvselvselv ikke skal indlade sig paa nogensomhelst Kritik af den færdede Doms Resultat, at det tager sig helt ilde ud, naar det i Krigsforhøret af 19de Mai, tilstedes Korpslæge Scholten, der umiddelbart forinden var afhørt og optraadt som Vidne, „ubemærket, — som det hedder —, atter at træde ind og nærme sig Arrestanten bagfra, og da ved et pludseligt Tag i hans høire Arm at bringe denne høit tilveirs.“ Kan end Hensigten, hvori dette er flet, ikke miskjendes, maatte, dog den hele Fremgangsmaade let kaste en Skygge af Mangel paa Upartiflighed over Forhøret, hvormed Rettens Pleie ikke kan være tjent.

Endnu mindre lader det sig vistnok forsvare, at Premierlieutenant Harboe og Kaptain Kjerulf, som begge, og især den Sidstnævnte, der tillige desuagtet har fungeret som Præsæs i de tvende Krigsforhør af 10de og 15de Juli, have afgivet Forklaringer som Hovedvidner — rigtig nok uden at være edfæstede — derefter ere blevne kaldede til Sæde som Dommere i den Krigsret, der paa Indicier og uden den Anklagedes Tilstaaelse havde at fælde Dom i Sagen, og det ovenikjøbet i Henhold til, hvad ovenfor er anført, en upaaankelig og usvækkelig Dom.

Udvalget maa ved denne Side af Sagen endnu særlig fremhæve den lange Varetægts-

fængsling, Kierulf Poulsen har været underkastet. Efterat han havde udstaaet den ham kjendte Straf af 3 Gange 5 Dages strengt Fængsel paa Bånd og Brød, blev han nemlig atter den 2den September afgiven til Varetægtsfængsel. Her forblev han, indtil han den 19de f. M., altsaa først 17 Dage efter Fængslingen, stilledes for et, atter af Kaptain Kjerulf præfideret, Krigsforhør. Grunden til denne, med Civilovgivningens Regel om, at enhver Anholdt inden 24 Timer skal stilles for sin Dommer, saa lidet stemmende Udfættelse, angives at have været dels Vilovsfraværelse og Sygdomsforfald for Bataillonens Auditor, dels den Omstændighed, at den tidligere Sags Akter, vare bevoende i Krigsministeriet; men denne Grund forekommer dog ikke Udvalget paa nogen Maade at kunne erkjendes for fyldestgørende, ihvorvel Grundlovens nysansførte Forskrift efter Bogstaven ikke gjælder for Militæretaterne. Efter derpaa at have været i Forhør den 19de og 20de September er Poulsen atter bleven afgiven til Varetægtsfængsel, og her har Bataillonens derpaa uden Forhør, uden Afbrydelse og uden, at nogensomhelst Nødvendighed derfor er oplyst, thi den Afgjorelsesmaade, der var forstandig og billig den 2den December, maatte, saa synes det, ogsaa have været dette den 20de September, ladet ham hense indtil den paafølgende 2den December, altsaa i over 70 Dage, medens Ministeriet forhandlede med Sundhedskollegiet om Sagens videre Afvikling. Udvalget skal blot anføre denne Kjendsgjerning, der formentlig taler for sig selv.

Udvalget har hidtil dvælet ved Sagens nærmest retslige Side, men ogsaa Lægernes Forhold, der især har givet Anledning til Røre, tør Udvalget ikke undlade at gjøre til Gjenstand for nogle Betragtninger.

Da vedkommende Myndigheder, uanset de forskellige graverende Beflydninger, der mod de 2de Læger, som fortrinsvis have haft med Sagen at gjøre, ere fremsatte i „Aalborg Stiftstidende“, hverken have ladet deres Forhold undersøge eller paalagt dem at fralægge sig de reiste Sigtelser ved Dom, men, som det angives, navnlig fordi der ikke fra Kierulf Poulsen selv er bleven ført nogen